

9. Клименко В. А. Коментар до Закону України "Про боротьбу з корупцією". К., 1996.
10. Шестак В.С. Державний контроль в сучасній Україні (теоретико- правові питання): Монографія. – Харків: Державне спеціалізоване видавництво "Основа", 2003. – 208 с.
11. Гладун З. С. Державна політика охорони здоров'я в Україні (адміністративно-правові проблеми формування і реалізації) / З. С Гладун: монографія. – Тернопіль: Економічна думка. – 2005.
12. Рогатіна Л. П. Громадський контроль над державою: сутність, механізми реалізації та перспективи розвитку : авто- реф. дис. ... канд. політ. наук : 23.00.02 / Ліда Петрівна Рогатіна ; Держ. закл. «Південноукр. нац. пед. ун-т ім. К.Д. Ушинського», – Одеса, 2011. – 17 с.
13. Колпаков В. К. Адміністративне право України: Підручник. – К.: Юрінком Інтер, 2003. – 544 с.
14. Крупник А. С. Громадський контроль: сутність та механізми здійснення / А. С.Крупник [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://novyi-stryi.at.ua/gromkontrol/KRUPNYK_A_pro_grom_kontrol
15. Гарашук В. М. Теоретико-правові проблеми контролю та нагляду у державному управлінні : дис. ... д-р юрид. наук : 12.00.07 / Гарашук Володимир Миколайович. – Х., 2003. – 412 с.

References:

1. Great Dictionary of the Ukrainian Language / [compiled and Chairman Ed. VT Busel]. - К. : Irpen: WTF "Perun", 2001. - 1440 p.
2. Kolpakov VK Administrative Law of Ukraine: Textbook. - 2nd species reported. - K: Inter Yurinkom, 2000. - 752 p.
3. Osaulenko AI General Theory of State and Law: Textbook. - K. : The Truth, 2007. - 336 p.
4. The General Theory of Law: Philosophy of law. Theoretical Part. T. 1: Vol. 1-4 / Shershenevich GF, prof. - M. : Vg. Bashmakovy, 1910. - 839 p. - Repryntnaya Сс
5. Philosophical Encyclopedic Dictionary. - M., 1989. - 612 p.
6. Andrew O. State control in Ukraine: organizational and legal principles: [monograph] / AF Andrew. - K: "Science. Thought", 2004. - 300 p.
7. V. Afanasyev Manage of science society. - M., 1973. - 125 p.
8. R. Safarov Community opinion and Local Government. - M., 1975. - 373 p.
9. Klimenko VA. Commentary to the Law of Ukraine "On Combating Corruption". K., 1996.
10. VS Shestak State control in modern Ukraine (theoretical legal issues): Monograph. - Kharkiv State specialized publishing house "basis", 2003. - 208 p.
11. Gladun S. State health policy in Ukraine (administrative and legal problems of formation and implementation) / C Gladun: monograph. - Ternopol: Economic thought. - 2005.
12. Rohatina LP Public control over the state: the nature, implementation mechanisms and development prospects: auto ref. Thesis. ... Candidate. flight sciences: 23.00.02 / Lydia Petrovna Rohatina; State. bookmark. "Pivdenno ukr. nat. ped. University of them. K Ushinsky" - Odessa, 2011. - 17 p.
13. V. Kolpakov. Administrative Law of Ukraine: Textbook. - K. : Yurinkom Inter, 2003. - 544 p.
14. Krupnik A. Social control: the nature and mechanisms of / A. S.Krupnyk [electronic resource]. - Access: http://novyi-stryi.at.ua/gromkontrol/KRUPNYK_A_pro_grom_kontrol.pdf.
15. Garashchuk V.M. Theoretical and legal problems of control and oversight in government: Dis. ... Dr. Legal. Sciences: 12.00.07 / Garashchuk Vladimir Nikolaevich. - X., 2003. - 412 p.

Рецензент: доктор юридичних наук, доцент Охрменко І.М.

УДК 342.924:35.072.22(477)

Єрєнко Д.В.,

аспірант кафедри цивільного, адміністративного та
фінансового права
Класичного приватного університету

МІСЦЕ ТА РОЛЬ НАЦІОНАЛЬНОГО АНТИКОРУПЦІЙНОГО БЮРО УКРАЇНИ В СИСТЕМІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ

Обґрунтовано основні передумови створення й завдання Національного антикорупційного бюро України для боротьби з корупцією в органах публічної влади. Пропонуються основні напрями державної стратегії для ефективної роботи новоствореного органу.

Визначається місце Національного антикорупційного бюро України в системі органів публічної влади.

Ключові слова: антикорупційна діяльність, Національне антикорупційне бюро України, орган державної влади, публічний службовець.

Еренко Д.В.,

аспірант кафедри громадянського,
адміністративного і фінансового права
Класического приватного університета

МЕСТО И РОЛЬ НАЦИОНАЛЬНОГО АНТИКОРРУПЦИОННОГО БЮРО УКРАИНЫ В СИСТЕМЕ ОРГАНОВ ПУБЛИЧНОЙ ВЛАСТИ

Обоснованы предпосылки создания и задачи Национального антикоррупционного бюро Украины для борьбы с коррупцией в органах публичной власти. Предлагаются основные направления государственной стратегии для эффективной работы новосозданного органа. Определяется место Национального антикоррупционного бюро Украины в система органов публичной власти.

Ключевые слова: антикоррупционная деятельность, Национальное антикоррупционное бюро Украины, орган государственной власти, публичный служащий.

Harchenko D.V.

graduate student of civil, administrative and financial law
Classic Private University

THE STATUS AND ROLE OF THE NATIONAL ANTICORRUPTION BUREAU IN UKRAINE PUBLIC AUTHORITIES

The basic prerequisites for job creation and National Anti-Corruption Bureau of Ukraine to combat corruption in the public administration. Proposed main directions of the state strategy for the effective operation of the newly established body.

By leading directions of realization of anticorruption strategy of the state and the methods of removal of this phenomenon provide for : control of public administrators, state institutes of public and parliament; an openness and transparency of making decision are on all levels of state power and local self-government; freedom of speech, freedom of mass and their real independence medias; a public checking feature is after the acceptance of major economic and political decisions; independence of department judicial; balanced of branches of power.

At intergovernmental level the main constituents of forming and realization of the effective system of fight against a corruption is clear co-operation of the world states, in the first turn them law enforcement authorities, on regional and international levels, participating in the measures of fight on this negative phenomenon, Incorporated Nations entered within the limits of Organization, by CE, Interpol, International monetary fund, World bank and other international institutes. The place of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine in the system of public authorities.

Key world: anti-corruption activities, the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine, public authority, public official.

Актуальність проблематики. В сучасному світі, коли забезпечується прозорість роботи державних органів, є всі умови для громадських обговорень, а громадяни обізнані про прийняті органами державної влади рішення, виникає довіра до роботи державних органів, збільшується їх відповідальність. Прозорість сприяє поліпшенню функціонування органів державної влади і є ключовою умовою для розвитку економіки, сприятливого бізнес-середовища, і залучення іноземних інвестицій.

Україні сьогодні вкрай потрібно визначити заходи, спрямовані на розвиток прозорості органів державної влади, залучення громадянського суспільства до більш тісної співпраці, підвищення антикорупційної культури, забезпечення функціонування правоохоронних органів і судової системи відповідно до світових вимог, і усунення чинників, що перешкоджають економічному та соціальному розвитку суспільства.

Ступінь наукової розборки проблеми. Проблемами антикорупційної діяльності держави займалися ряд вчених з адміністративного права України та зарубіжжя, фахівці з державного управління та кримінального права, зокрема праці В.Б. Авер'янова, Д.М. Бахраха, Ю.П. Битяка, І.Л. Бородіна, І.П. Голосніченка, Є.В. Додіна, М.С. Кельмана, Л.В. Ковалю, Ю.М. Козлова, Р.А. Каложного, Т.О. Коломоєць, В.К. Колпакова, Т.М. Кравцової, О.В. Кузьменко, В.Д. Любліна, В.Л. Ортинського, О.І. Остапенка, О.В. Петришина, Н.Г. Плахотнюка, С.В. Петкова, М.І. Мельника С.С. Сливки, Н.П. Тиндик та інших вчених.

Метою статті було визначення місця та ролі Національного антикорупційного бюро України в системі органів публічної влади.

Виклад матеріалу. Корупція як негативне соціальне явище міцно увійшло в життя нашої держави. Про причини і наслідки такої суспільної хвороби сказано багато, проте дієвого механізму профілактики і боротьби з нею допоки вироблено не було. Володіння адміністративною владою відкриває широкі можливості для зловживання нею, будь то у формі протекціонізму, незаконного придбання різних соціальних благ і різного роду привілеїв, корупції тощо. Це випливає з самої суті адміністративної влади, анонімності, що характеризується, безособовістю, величезним впливом майже у всіх галузях суспільного життя, часто зрощенням з економічною владою, володінням інформацією з найбільш важливих проблем, що стоять перед суспільством, арсеналом примусових засобів. [1, с. 19]

Заборона здійснення корупційних діянь в Україні передбачена Законом «Про запобігання корупції». Згідно зі ст. 1 цього закону, корупційне правопорушення - умисне діяння, що містить ознаки корупції, за яке законом передбачено кримінальну, адміністративну, цивільно-правову та дисциплінарну відповідальність. Під корупцією закон розуміє використання суб'єктами відповідальності їх службових повноважень та пов'язаних із цим можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття обіцянки (пропозиції) такої вигоди для себе чи інших осіб. Неправомірною вигодою є грошові кошти або інші переваги, пільги, послуги, нематеріальні активи, які обіцяють, пропонують, надають або одержують без законних на те підстав.

Відповідно до Закону «Про запобігання корупції», суб'єктами відповідальності за корупційні правопорушення в Україні є: особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (у тому числі Президент України, народні депутати, урядовці, судді); посадові особи юридичних осіб публічного права, які одержують заробітну плату за рахунок державного чи місцевого бюджету; особи, які надають публічні послуги (аудитори, нотаріуси, експерти, арбітражні керуючі, третейські судді тощо); посадові особи іноземних держав, міжнародних організацій; посадові особи і працівники юридичних осіб (у разі одержання ними неправомірної вигоди або надання ними такої вигоди особам, зазначеним вище) тощо. Досить широке коло суб'єктів правопорушення вимагає прискіпливого аналізу та контролю за діяльністю правоохоронних органів як в середині держави, так і за її межами.

Міжнародне співтовариство в цьому питанні не стоїть осторонь, адже проблема корупції так чи інакше турбує кожну країну. У 1999 р. Радою Європи було ухвалено Конвенцію про цивільно-правову відповідальність за корупцію а у 2003 р. прийнято

Конвенцію ООН про корупцію. Сьогодні її учасницями є майже 150 країн. Ратифікувала її і Україна.

Наразі створено цілий ряд органів державної влади, які покликані зробити наше суспільство і державу вільними від корупції: центральний орган виконавчої влади України зі спеціальним статусом - Національне агентство з питань запобігання корупції [2]; Урядовий уповноважений з питань антикорупційної політики [3] - посадова особа Кабінету Міністрів України, яка забезпечує підготовку і подання пропозицій щодо спрямування і координації роботи органів виконавчої влади із запобігання і протидії корупції тощо. Стрімке розростання чиновницького апарату, відповідального за реалізацію антикорупційної політики в державі швидко може стати самоціллю і відправити на другий план власне саму діяльність, вірніше її результат. Сьогодні ми можемо спостерігати за формуванням ще однієї нової структури в державі, на яку так само покладаються функції по протидії корупції в Україні.

Національне антикорупційне бюро України створено відповідно до Закону України «Про Національне антикорупційне бюро» 2014 року. Цим Законом визначно, що воно є державним правоохоронним органом, на який покладається попередження, виявлення, припинення, розслідування та розкриття корупційних правопорушень, віднесених до його підслідності, а також запобігання вчиненню нових.

Головне завдання Національного антикорупційного бюро вже дещо звучує коло корупційних деліктів, говорячи про протидію суто кримінальним корупційним правопорушенням, які вчинені вищими посадовими особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та становлять загрозу національній безпеці. [4]

Компетенцією Національного антикорупційного бюро України є широкий спектр повноважень щодо запобігання, припинення та розслідування кримінальних корупційних правопорушень, зокрема:

1) здійснення оперативно-розшукових заходів з метою попередження, виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень, віднесених законом до його підслідності, а також в оперативно-розшукових справах, витребуваних від інших правоохоронних органів;

2) здійснення досудового розслідування кримінальних правопорушень, віднесених законом до його підслідності, а також проведення досудового розслідування інших кримінальних правопорушень у випадках, визначених законом;

3) вжиття заходів щодо розшуку та арешту коштів та іншого майна, які можуть бути предметом конфіскації або спеціальної конфіскації у кримінальних правопорушеннях, віднесених до підслідності Національного бюро, здійснення діяльності щодо зберігання коштів та іншого майна, на яке накладено арешт;

4) взаємодія з іншими державними органами, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами для виконання своїх обов'язків;

5) здійснення інформаційно-аналітичної роботи з метою виявлення та усунення причин і умов, що сприяють вчиненню кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності Національного бюро;

6) забезпечення особистої безпеки працівників Національного бюро та інших визначених законом осіб, захист від протиправних посягань на осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві, у підслідних йому кримінальних правопорушеннях;

7) забезпечення на умовах конфіденційності та добровільності співпраці з особами, які повідомляють про корупційні правопорушення.

За задумом законодавця, реалізація цих повноважень повинна сприяти усвідомленню суті корупції, її причин та загроз викликаних нею. А участь інститутів громадянського суспільства, приватного сектору та засобів масової інформації в підвищенні обізнаності громадськості стануть суттєвим підспірям у антикорупційній діяльності публічних службовців. Дуже важливо при цьому антикорупційним органам і надалі зміцнювати свою співпрацю з міжнародними організаціями та відповідними органами іноземних держав відповідно до законодавства України та міжнародних договорів

Не можна оминати увагою і кадрове питання. Адже від нього залежить ефективність діяльності і органу, і системи, і держави. Вдосконалення публічної служби, забезпечення більш прозорої процедури, що стосуються допуску до публічної служби, просування по службі, звільнення з неї, оцінка діяльності публічних службовців, впровадження системи обертання на публічну службу – такі кроки наближають суспільство до безкорупційної дійсності. Інституціональні механізми і правила, що регулюють вступ на публічну службу повинні бути поліпшені, і допуск до будь-яких сфер публічної служби має бути є прозорим, проведеним на основі кокурсу.

Паралельно слід приділити увагу здійснення заходів, спрямованих на підвищення авторитету публічної служби, здійсненні спеціальних програм для підтримки та стимулювання публічних службовців. Але соціальні та трудові гарантії повинні корелюватись з вимогою підвищення професійних знань і навичкок співробітників Національного антикорупційного бюро України щодо виявлення, розслідування і кримінального переслідування корупціонерів. Відтак, проведення оперативно-розшукових заходів, спрямованих на виявлення корупційних злочинів буде більш ефективним. Вважається, що забезпечення співробітників правоохоронних органів високими зарплатами є одним з основних факторів у боротьбі з корупцією. Проте і контроль за їх діяльністю, а відтак і небезпека втрати посади публічним службовцем Національного антикорупційного бюро України має бути реальною. Тоді можна казати про таку пряму залежність.

Заходи Національного антикорупційного бюро України у сфері боротьби з корупцією, а також обов'язки та повноваження державних органів у цій сфері здійснюється відповідно до принципів верховенства права, поваги до прав і свобод людини і громадянина. Основними напрямками подальшого удосконалення роботи системи антикорупційних державних органів мають стати: надання громадськості інформацію про свою діяльність. Антикорупційні органи вживають необхідних заходів, щоб дозволити людям, ЗМІ та інститутам громадянського суспільства отримати максимум інформації про функціонування державних органів; чітка підзвітність спрямована на підвищення відповідальності органів державної влади та державних посадових осіб; контроль за функціонуванням органів державної влади з боку правоохоронних органів; запобігання корупції та невідворотність відповідальності за

порушення, пов'язані з корупцією; ефективне державне управління, що включає в себе прийняття цілеспрямованих та ефективних заходів, наявність у публічних службовців необхідних навичок по гнучкості і оперативності в прийнятті управлінських рішень.

Висновки. Отже, проаналізувавши проблеми запобігання корупційним правопорушенням в Україні та діяльності органів держави, на яких покладається така місія можна визначити базові ідеї по підвищенню ефективності антикорупційної діяльності. Зокрема, державна стратегія в цій сфері має передбачати в першу чергу, заходи, спрямовані на підвищення прозорості механізмів прийняття рішень і встановлення правил, допуску до державної служби, прозорості доходів і видатків державного бюджету, фінансування політичних партій, механізму державних закупівель, приватизації, функціонування органів державної влади і місцевого самоврядування.

Список використаних джерел:

1. Настюк В.Я Корупція, відповідальність, компроміс: адміністративні та кримінально-правові аспекти : монографія / В. Я. Настюк, В. В. Бєльєвцева, О. М. Лемешко. — Х. : Право, 2010. — 152 с.
2. Про утворення Національного агентства з питань запобігання корупції : Постанова Кабінету Міністрів України від 18 березня 2015 р. № 118
3. Про затвердження Положення про Урядового уповноваженого з антикорупційної політики : Постанова Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2013 р. № 949
4. Про Національне антикорупційне бюро України Верховна Рада України; Закон від 14.10.2014 № 1698-VII

Referents:

1. Nastyuk V.Ya Koruptsiya, vidpovidal'nist', kompromis: administratyvni ta kryminal'no-pravovi aspekty : monohrafiya / V. Ya. Nastyuk, V. V. Byelyevtseva, O. M. Lemesko. — Kh. : Pravo, 2010. — 152 s.
2. Pro utvorennya Natsional'noho ahent'stva z pytan' zapobihannya koruptsiyi : Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 18 bereznya 2015 r. # 118
3. Pro zatverdzhennya Polozhennya pro Uryadovoho upovnovazhenoho z antykoruptsiynoyi polityky : Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 4 hrudnya 2013 r. # 949
4. Pro Natsional'ne antykoruptsiyne byuro Ukrainy Verkhovna Rada Ukrainy; Zakon vid 14.10.2014 # 1698-VII

Рецензент: доктор юридичних наук, доцент Армаш Н.О.

УДК: 347.21.3

Кайдашев Р.П.,

докторант Міжрегіональної академії управління персоналом,
кандидат юридичних наук

**ОКРЕМІ ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПЕРЕГЛЯДУ СУДОВИХ РІШЕНЬ
АДМІНІСТРАТИВНИМИ СУДАМИ УКРАЇНИ
У ЗВ'ЯЗКУ З ПРОВЕДЕННЯМ АНТИТЕРОРИСТИЧНОЇ ОПЕРАЦІЇ**

Стаття присвячена висвітленню проблем, пов'язаних з переглядом судових рішень адміністративними судами України у зв'язку з проведенням антитерористичної операції. Робиться висновок, що антитерористична операція ускладнила перегляд судового рішення в апеляційній, касаційній інстанціях та за нововиявленими обставинами, але це зовсім не означає, що із закінченням проведення операції, всі проблеми по перегляду та поновлення зникнуть, як за помахом чарівної палиці. А тому тема є актуальною та буде такою й надалі.

Ключові слова: суд, судове рішення, адміністративний суд, адміністративне судочинство, перегляд судового рішення.

Кайдашев Р.П.,

докторант Межрегіональної академії управління персоналом,
кандидат юридических наук